

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 mai 2019

mun. Chișinău

Colegiul Penal în următoarea componență:
președinte
judecători

Diaconu Iurie
Catan Liliana
Guzun Ion

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocata Cecan Mihaela în numele inculpatei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2019, în cauza penală privind-o pe

ISTRATII Olga XXXXX, născută la XXXXX,
originară din XXXXX, fără înregistrare la domiciliu pe
teritoriul Republicii Moldova.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 01.11.2017 – 05.09.2018;

Instanța de apel: 17.10.2018 – 11.02.2019;

Instanța de recurs: 23.04.2019 – 29.05.2019.

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința Judecătorei Chișinău (sediul central) din 5 septembrie 2018, Istratii O. a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f), e) Cod penal, cu aplicarea art. 79 Cod penal, la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În temeiul art. 90¹ Cod penal, instanța a stabilit ca Istratii O. urmează să execute pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 2 ani și 6 luni în penitenciar de tip semiînchis pentru femei și în baza aceluiași articol executarea din restul pedepsei stabilite de 2 ani și 6 luni închisoare a fost suspendat condiționat pe o perioadă de probațiune de 2 ani, dacă nu va săvârși o nouă infracțiune și prin comportare exemplară și muncă cinstită, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Antoci V. în privința căruia cauza nu se judecă în procedura recursului ordinar.

2. Baza factologică reținută de prima instanță: *Istratii O., de comun acord și prin înțelegere prealabilă cu Antoci V. și Oprea V., ultimul fiind condamnat printr-o sentință definitivă, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane și însușirii lor ulterioare, conștientizând caracterul prejudiciabil al faptelor sale, dorind în mod conștient survenirea lor, au identificat victimele atacurilor*

tâlhărești, și anume potențialii clienți cărora Istratii O. le presta servicii de masaj erotic contra plată, apoi repartizând rolurile conform planului anterior convenit în vederea realizării intențiilor sale criminale, au plasat pe site-ul www.999.md în rubrica anunțuri cu caracter sexual, un anunț referitor la prestarea serviciilor menționate supra.

La 28 septembrie 2017 Iuzișin Ev. a contactat-o pe Istratii O. în rezultatul anunțului publicat și au convenit ca aceasta la 29 septembrie 2017, ora 14.00 să se deplaseze pe adresa - mun. Chișinău, str. Hristo Botev 7/1, ap. 14.

La 29 septembrie 2017, aproximativ ora 15.40, Iuzișin Ev. aflându-se în XXXXX, împreună cu Istratii O., în acel apartament au intrat Antoci V. și Oprea V., ultimul fiind condamnat printr-o sentință definitivă, în calitate de co-autori, acționând cu intenție directă, de comun acord cu Istratii O., cu scopul sustragerii bunurilor altei persoane, l-au atacat pe Iuzișin Ev., aplicându-i acestuia o lovitură cu pumnul în regiunea feței, l-au amenințat cu aplicarea violenței periculoase pentru viața ultimului, folosind un cuțit în calitate de armă și o armă, solicitându-i transmiterea mijloacelor bănești și obiectelor de preț de care dispune.

Totodată, urmărind același scop, Istratii O., Antoci V. și Oprea V., care a fost condamnat printr-o sentință definitivă, au percheziționat bunurile lui Iuzișin Ev. în vederea depistării și sustragerii mijloacelor bănești și a obiectelor de preț, după care au sustras în mod deschis bani în sumă de 450 Euro, ceea ce la momentul comiterii infracțiunii constituiau, conform cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei - 9335 lei, 58 RON, ceea ce la momentul comiterii infracțiunii constituiau, conform cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei - 261 lei, 4500 ALL, ceea ce la momentul comiterii infracțiunii constituiau, conform cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei 701 lei, 2000 lei MD, un lăncișor confecționat din aur în valoare de 6000 lei, o pereche de ochelari de marcă „Emporio Armani” în valoare de 2700 lei, ulterior cu bunurile sustrase au părăsit locul comiterii infracțiunii, cauzându-i părții vătămate, Iuzișin Ev., un prejudiciu material considerabil, în valoare totală de 20997 lei.

*Având în vedere starea de fapt expusă supra, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatei întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal, tâlhăria, adică *atacul săvârșit asupra unei persoane în scopul sustragerii bunurilor însoțit de amenințarea cu aplicarea violenței periculoase pentru viața și sănătatea persoanei agresate, comisă de două sau mai multe persoane, cu aplicarea armei și a altor obiecte folosite în calitate de armă, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.**

3. Legalitatea și temeinicia sentinței de condamnare în termenul și modul prevăzut de art. 401-402 Cod de procedură penală, a fost contestată cu apel de către avocatul Sîrbu I. în numele părții vătămate Iuzișin Ev., prin care s-a solicitat casarea parțială a acesteia, în partea stabilirii pedepsei inculpaților, cu adoptarea unei noi hotărâri, potrivit modului

stabilit pentru prima instanță, prin care lui Istratii O. să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, fără suspendarea condiționată a executării restului pedepsei aplicate de 2 ani și 6 luni închisoare, pe o perioadă de probațiune de 2 ani, iar lui Antoci V. să-i fie stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani.

În motivarea cererii de apel, avocatul Sîrbu I. a invocat că prima instanță eronat a indicat că, nu poate reține calificarea faptei în modul susținut de acuzatorul de stat și va exclude din învinuirea înaintată inculpaților indicele calificativ „*aplicarea unei violențe periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei agresate*”, or, potrivit pct. 6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28 iunie 2004, prin violență periculoasă pentru viața sau sănătatea persoanei se are în vedere violența care comportă la momentul aplicării sale, datorită metodei de operare, un pericol real pentru viață și sănătate, iar prima instanță a constatat că la momentul intrării inculpaților în apartamentul din XXXXX (locul comiterii infracțiunii), Oprea V. i-a aplicat victimei o lovitură cu pumnul în față.

Apelantul a menționat că instanța de fond a aplicat eronat prevederile legale cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpaților, interpretând greșit art. 79 Cod penal în coroborare cu art. 90¹ Cod penal și stabilindu-i o pedeapsă excesiv de blândă inculpatei Istratii O., care prin comportamentul său înainte și după comiterea infracțiunii nu a dovedit că sunt careva circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei. La fel, la caz, nu se regăsește nici contribuirea activă a inculpaților la descoperirea infracțiunii respective. Mai mult ca atât, inculpații au pledat nevinovați pe tot parcursul urmăririi penale și a judecării cauzei în prima instanță, în ultimul moment recunoscându-și vina. Ultimii au refuzat chiar și de la darea declarațiilor.

Totodată, din probatoriul administrat se desprinde concluzia că, inculpații din contra, în timpul săvârșirii infracțiunii au abordat un comportament foarte agresiv, amenințând victima cu moartea, cu armele deținute (cuțit și revolver), motivând că deja a stat odată în pușcărie și nu are de pierdut nimic (Antoci V.). În contextul dat, apelantul a opinat că nu pot fi aplicate prevederile art. 79 Cod penal.

Concomitent, partea a menționat că în privința inculpatei instanța, ținând cont de circumstanțele cauzei, de personalitate vinovatei, nu urma să aplice prevederile art. 90¹ Cod penal - suspendarea parțială a executării pedepsei aplicate, or, nu există premise pentru aplicarea normei de drept respective. La comiterea infracțiunii inculpata a participat în calitate de coautor, nu sunt circumstanțe atenuante, nu se regăsește un comportament din partea ultimei prin care să fie evidentă căința activă pentru infracțiunea săvârșită, nu a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, recunoscându-și vina doar la sfârșitul examinării cauzei în prima instanță, adică la momentul când vina era practic demonstrată prin probatoriul administrat la dosar.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2019, apelul avocatului Sîrbu I. în interesele părții vătămate Iuzișin Ev. a fost admis, cu casarea parțială a sentinței în partea stabilirii pedepsei inculpatei Istratii O. și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit căreia Istratii O. a fost condamnată în baza art. 188 alin. (2) lit.

b), e), f) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis pentru femei.

În rest, celelalte dispoziții ale sentinței au fost menținute.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, starea de fapt și de drept constatată de prima instanță concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relevate în cuprinsul sentinței. Concluzia primei instanțe privind calificarea infracțiunii este corectă, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptelor prejudiciabile săvârșite de inculpați și semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), e), f) Cod penal.

În continuare, instanța a menționat faptul că avocatul Sîrbu I. acționând în interesele părții vătămate, a criticat sentința doar în partea individualizării pedepsei, pledând că o atare individualizare nu corespunde scopului pedepsei penale și este contrară circumstanțelor de fapt stabilite în cauză, or în privința inculpaților au fost stabilite pedepse prea blânde raportat la faptele acestora.

Potrivit sancțiunii art. 188 alin. (2) Cod penal pedeapsa închisorii stabilită inculpaților urmează a fi în limita de la 8 la 10 ani. La stabilirea măsurii și mărimii pedepsei în privința inculpatei Istratii O., în vederea corectării, reeducării, precum și ca măsură de pedeapsă, instanța de fond i-a stabilit o pedeapsă prea blândă.

Reieșind din dispozițiile cuprinse în art. 61 și art. 75 Cod penal, pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea lui.

La caz, prima instanță stabilindu-i categoria și termenul pedepsei inculpatei Istratii O. nu a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acesteia, considerând eronat că îndreptarea și corectarea lui Istratii O. e posibilă fără izolare de societate, în conformitate cu cerințele art. 75-78 Cod penal, aplicându-i pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani într-un penitenciar de tip semiînchis pentru femei, cu aplicarea art. 90¹ Cod penal și art. 90 Cod penal prin suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de probațiune de doi ani.

Instanța de apel a reținut caracterul complex al faptei prejudiciabile în contextul tâlhăriei. În cazul aplicării violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la sănătatea persoanei. În sfârșit, în situația amenințării cu aplicarea violenței periculoase pentru viața sau sănătatea persoanei agresate, obiectul juridic secundar este format din relațiile sociale cu privire la libertatea psihică (morală) a persoanei. Complexitatea faptei prejudiciabile în contextul tâlhăriei se răsfrânge și asupra obiectului material al acestei infracțiuni. Astfel, obiectul material principal îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor. Victima infracțiunii de tâlhărie, Iuzișin Ev. a fost deposedat de bunurile sale de către inculpați, care urmărind același scop i-au sustras în mod deschis

bani de diferită valută și anume cauzându-i un prejudiciu material considerabil în valoare totală de 20997 lei.

În acest context, instanța de apel a reținut că, pedeapsa penală aplicată inculpatului Antoci V. este una legală, proporțională cu fapta comisă și în măsură să asigure atingerea scopului pedepsei penale, iar pedeapsa aplicată inculpatei prin prisma art. 90 și 90¹ Cod penal, este neîntemeiată.

Subsecvent, instanța de apel a considerat neîntemeiată concluzia instanței de fond, precum că, corijarea inculpatei ar fi posibilă prin aplicarea art. 90¹ Cod penal. Sub acest aspect s-a menționat că modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatei - și anume executarea reală, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere fapta comisă și urmările acțiunilor infracționale ale făptuitorului, cât și comportamentul său post infracțional care a recunoscut vina, anterior a comis alte infracțiuni.

La aplicarea pedepsei de 5 ani s-a luat în calcul deja art. 79 Cod penal ca circumstanță excepțională, subsecvent, instanța de apel consideră neîntemeiată concluzia instanței de fond, precum că corijarea inculpatei ar fi posibilă prin aplicarea art. 90¹ și art. 90 Cod penal. Instanța de apel a reținut că modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatei și anume executarea reală, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere fapta comisă și urmările grave produse, comportamentul său post infracțional, care până la începerea cercetării judecătorești nu și-a recunoscut vina. Prin urmare, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatei, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.

Deci, instanța a conchis că circumstanțele invocate de către prima instanță nu îndreptățesc faptele comise de către inculpată și nu pot genera aplicarea unei pedepse neechitabile, mai mult, soluția adoptată de către prima instanță nu-și va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatei, pentru a nu admite pe viitor săvârșirea a astfel de infracțiuni, or, aplicarea unor pedepse penale reale cu închisoare ar asigura conștientizarea de către Istratii O. a celor comise, cu adoptarea unor concluzii corecte ce țin de comportamentul ei în societate.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, avocata Cecan M. acționând în numele inculpatei Istratii O. o contestă cu recurs ordinar solicitând casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

Din conținutul cererii de recurs se desprinde că, recurenta consideră că instanța de apel anulând sentința în partea stabilirii pedepsei lui Istratii O. i-a stabilit acesteia o pedeapsă prea dură, întrucât la data săvârșirii infracțiunii nu avea atins majoratul adică nu avea 18 ani, este la prima abatere de la lege, aceasta anterior nu a fost trasă la răspundere penală, în instanța de apel și-a recunoscut vina și s-a căit de cele săvârșite.

La aplicarea pedepsei inculpatei prima instanță a ținut cont de faptul că această pedeapsă urmează a fi echitabilă, impunând lipsuri și restricții ale drepturilor inculpatei proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea

echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.

Pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către inculpat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.

Astfel, aplicarea în privința inculpatei Istratii O. a pedepsei sub formă de închisoare cu suspendarea condițională a executării pedepsei, conform sentinței va asigura aplicarea unei pedepse echitabile, condiționând gradul influenței acesteia asupra corectării și reeducării inculpatului.

De asemenea, pedeapsa sub formă de închisoare (doi ani și șase luni) va contribui în cel mai eficient mod la conștientizarea de către inculpată a faptei infracționale comise, constituind și o măsură eficientă de profilaxie socială ce va contribui la iradierea în perspectivă a faptelor infracționale de această categorie. Instanța de fond corect a concluzionat că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv, serios, atât pentru inculpată, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția R și alte legi sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.

Instanța de apel nu a analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu a ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu a respectat cerințele art. 6 CEDO privitor la asigurarea unui proces echitabil, nu a fost obiectivă la aplicarea pedepsei cu închisoare.

În drept, recurenta își întemeiază cererea pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul în referința depusă privind opinia lui asupra recursului declarat de avocata Cecan M. în numele inculpatei menționează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece este lipsit de temeiuri legale.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul Penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, pentru considerentele expuse în contextul ce urmează.

Raționamentele instanței privind inadmisibilitatea recursului declarat, se întemeiază *în drept* pe dispoziția art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, potrivit căreia instanța examinând admisibilitatea în principiu a recursului împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Pentru a statua asupra netemeinicii cererii de recurs depuse de apărătorul Cecan M., instanța a făcut verificările temeiurilor de casare invocate de parte, în raport cu actele dosarului, constatând că hotărârea recurată este conformă legii, fără a prezenta vreo lipsă, care să o afecteze, mai mult ca atât, nu există nici alte motive, neinvocate de recurentă,

care ar putea fi luate în considerare din oficiu, de natură să răstoarne soluția instanței de apel adoptate pe caz în partea individualizării pedepsei în privința inculpatei Istratii O.

În corespundere cu dispoziția art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor expres prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către titularul cererii de recurs.

Din conținutul recursului declarat de apărătorul inculpatei se constată că aceasta, face referire la temeiurile de casare din art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală, intervenind cu solicitarea de a se dispune desființarea deciziei instanței de apel, cu menținerea sentinței, prin care lui Istratii O. în baza art. 188 alin. (2) lit. b), f), e) Cod penal, i-a fost aplicată pedeapsa închisorii de 5 ani, cu suspendarea condiționată a executării acesteia.

Mai întâi, Colegiul ține să reitereze faptul că, art. 427 din Codul de procedură penală expres stipulează care sunt erorile de drept ce pot fi semnalate și invocate de părți la declararea cererii de recurs, iar instanța analizează cu precădere doar erorile de drept admise la etapele precedente de judecare a cauzei, nu și dezacordul invocat formal privitor la modalitatea de individualizare a pedepsei.

Analizând textul cererii de recurs, instanța constată că apărătorul critică doar neaplicarea față de inculpată a art. 90 și 90¹ Cod penal. Față de alegațiile recurente, instanța consemnează că, de principiu, raționamentul care poate condiționa aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal într-o cauză penală, întotdeauna are la origine persoana inculpatului și comportamentul acestuia până la săvârșirea infracțiunii, atitudinea și modul de manifestare a infractorului în fazele de urmărire penală și de judecare a cauzei față de infracțiune, cum vinovatul își apreciază fapta social periculoasă, conduita bună; străduința depusă pentru a înlătura rezultatul infracțiunii sau pentru a repara paguba pricinuită, comportarea sinceră în cursul procesului și, pe de altă parte, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice sau să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La fel, se specifică că aplicarea prevederilor art. 90 și 90¹ Cod penal - suspendarea condiționată a executării pedepsei, nu reprezintă o categorie aparte de pedeapsă, ci o măsură oferită persoanei prin lege de a se corecta.

În toate cazurile, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia. În formarea acestei convingeri, instanța de judecată urmează să țină cont de totalitatea condițiilor expres prevăzute de lege, ceea ce la caz anume în această consecutivitate și s-a realizat. De aceea, Colegiul apreciază că recursul declarat de avocata Cegan M. este mai degrabă un apel deghizat, decât un efort conștiincios de a corecta o eroare judiciară, care se bazează în mod esențial pe argumente deja analizate și examinate minuțios în cadrul procedurii precedente, iar în prezent nu există circumstanțe cu caracter substanțial și convingător, care să justifice ingerința în hotărârea instanței de apel în latura stabilirii pedepsei în privința inculpatei Istratii O.

Colegiul Penal consideră că pedeapsa stabilită inculpatei pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 188 alin. (2) lit. b), f), e) Cod penal, de 5 ani închisoare, cu executarea acesteia în penitenciar pentru femei de tip semiînchis este echitabilă, proporțională și va contribui la atingerea scopului de corectare și reeducare a acesteia.

În aceeași consecutivitate de idei se relevă că, corect instanța de apel a evidențiat că neaplicarea în privința inculpatei a institutului suspendării condiționate a pedepsei este dictat de faptul că: *„La aplicarea pedepsei de 5 ani închisoare s-a luat în calcul deja art. 79 Cod penal ca circumstanță excepțională, subsecvent, instanța de apel consideră neîntemeiată concluzia instanței de fond, precum că corijarea inculpatei ar fi posibilă prin aplicarea art. 90¹ și art. 90 Cod penal. Instanța de apel a reținut că modalitatea de executare a pedepsei aleasă în privința inculpatei și anume executarea reală, este în acord cu principiul proporționalității, luându-se în vedere fapta comisă și urmările grave produse, comportamentul său post infracțional, care până la începerea cercetării judecătorești nu și-a recunoscut vina. Prin urmare, pedeapsa aplicată urmează să contribuie la formarea unei atitudini de respect față de legea penală, precum și de valorile sociale și interesele protejate de acestea, din partea condamnatei, persoana să fie silită să înceteze activitatea criminală și să-și modifice comportamentul în conformitate cu prevederile legii.”*

Pe lângă cele consemnate supra, instanța de recurs adaugă că, din actele cauzei se desprinde faptul că Istratii O. fiind minoră la momentul comiterii infracțiunii de tâlhărie, potrivit revendicării Forma 246 anexate la fila dosarului 236, vol. II și sentinței alăturate acesteia, anterior, a mai comis o infracțiune de același gen, furt în proporții considerabile, iar procesul penal în privința ei a fost încetat, din motivul împăcării părților. Prin urmare, sunt vădit false afirmațiile recurente precum că inculpata minoră, la momentul comiterii infracțiunii, este la prima sa abatere de la legea penală.

Inclusiv datorită circumstanțelor de mai sus, instanța de apel a statuat asupra aplicării pedepsei închisorii în privința lui Istratii O. de 5 ani, totodată ținând seama atât de circumstanțele ce îi atenuază răspunderea penală a inculpatei pentru faptele comise, cât și de cele ce i-o agravează.

Așadar, în cuprinsul deciziei instanței de apel au fost expuse deja argumentele care au stat la baza excluderii în privința inculpatei a prevederilor din art. 90 și 90¹ Cod penal.

Față de lucrul judecat de către instanța de apel, Colegiul consideră că o atare modalitate de individualizare a pedepsei corespunde exigențelor legii penale, iar pedeapsa aplicată infractoarei este echitabilă raportat la scopul urmărit de legislator în art. 61 Cod penal, care o va descuraja pe viitor de a comite alte fapte infracționale de același gen.

În subsidiar, Colegiul mai evidențiază că stabilirea sancțiunilor de drept penal este, pe de o parte, o sarcină care îi revine legislatorului, care stabilește pedepsele și celelalte sancțiuni de drept penal prin fixarea unor limite minime și maxime ale acestora, în conformitate cu importanța abstractă a valorii sociale protejate, iar pe de altă parte, o sarcină pe care instanța o realizează în limitele stabilite de lege.

La caz, pentru a se reține eroarea de drept stipulată în pct. 10) și pentru a se statua că s-au aplicat pedepse individualizate contrar exigențelor legale, instanța de apel urma să

facă abstracție de prevederile art. 75 Cod penal, care reglementează criteriile generale de individualizare a pedepselor, dintre care unele se referă la respectarea prevederilor părții generale a Codului penal, în ceea ce privește aplicarea sancțiunilor de drept penal – limitele fiecărei pedepse, limitele în raport de concurs de infracțiuni, recidivă, circumstanțe agravante și atenuante etc., dar și de limitele stabilite în partea specială a Codului, criteriile de fapt pentru individualizarea pedepsei se referă la gradul de pericol al faptei săvârșite, la persoana făptuitorului, la împrejurările care atenuază sau agravează răspunderea penală. De facto, cerința textuală a acestui caz de casare presupune că s-a încălcat legea penală sau cea procesual-penală la aplicarea pedepsei și la stabilirea limitelor acesteia, sau a modului de executare, fiind inacceptabil faptul că avocata Cecan M., pe calea recursului ordinar, dorește să se ajungă practic la o nouă analiză a circumstanțelor de fapt din sentința primei instanțe și din decizia instanței de apel nu pentru a fi corectată vreo eroare judiciară, ci doar în vederea stabilirii unei pedepse mai blânde în privința lui Istratii O., prin suspendarea condiționată a acesteia.

În acest punct de analiză, Colegiul consideră necesar de a face trimitere și la jurisprudența constantă a Curții Europene, prin care s-a statuat cu titlul de principiu că, în cazul în care instanța supremă refuză să admită o cauză din motivul că nu sunt întrunite temeiurile legale pentru această cauză, o motivare foarte succintă poate satisface cerințele art. 6 din Convenție. (*cauza Bachowski v. Polonia din 02.11.2010*).

Pe cale de consecință, având în vedere cele consemnate supra, Colegiul Penal statuează asupra soluției de inadmisibilitate a recursului ordinar declarat de avocata Cecan M. în numele inculpatei Istratii O., deoarece acesta este vădit neîntemeiat.

9. În temeiul art. 432 alin. (1) – (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Cecan Mihaela în numele inculpatei, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2019, în cauza penală privind-o pe Istratii Olga XXXXX, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 26 iunie 2019.

Președinte

Judecător

Judecător

Diaconu Iurie

Catan Liliana

Guzun Ion